

ПОТОЧНИЙ МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Шевченко Т.В.*(Одеська державна академія будівництва та архітектури,
м. Одеса, Україна)*

В останні роки система організації навчального процесу у ВНЗ України зазнала якісних змін. Сутність якісних змін полягає у інтеграції елементів традиційної національної системи оцінювання до кредитно-модульної. Перевагами останньої є: самостійна і регулярна робота студентів протягом року, свобода вибору завдань; міцність знань і висока якість підготовки; підвищення ефективності навчального процесу за рахунок вчасного його коригування за результатами контрольних заходів.

Основою якісної підготовки фахівців є об'єктивне оцінювання їх знань, як основа мотивації пізнання. Модель оцінювання знань студентів у відповідності до кредитно-модульної системи покликана об'єктивно оцінювати знання, забезпечувати регулярність та ритмічність процесу навчання.

Згідно з навчальним планом і в залежності від загальної кількості навчальних годин дисципліни, на поточне навчання відводиться 60% загальної кількості балів, на підсумковий контроль – 40% загальної кількості балів. Найчастіше на практиці застосовується 100-бальна система оцінювання, отже результативні бали отримані за поточне навчання більшою мірою впливають на загальну оцінку якості знань студентів. Але існує проблема, що демотивує процес навчання студентської аудиторії, - відсутність єдиних принципів та критеріїв оцінювання якості знань на протязі поточного навчання. Це обумовлене двома факторами: суб'єктивними – індивідуальними формами, критеріями та принципами оцінювання, запропонованими окремими викладачами; об'єктивними – кількістю початкових годин, відведених на аудиторне поточне навчання.

Формами здійснення поточного контролю є: усні опитування на лекціях та практичних заняттях за контрольними програмними питаннями поточної та попередніх тем; мікроконтрольні роботи, які проводяться на початку практичного заняття; експрес-тестування за ключовими аспектами тем курсу, яке може здійснюватися на початку, в процесі або ж наприкінці практичного заняття; оцінювання рівня виконання письмових домашніх завдань; перевірка практичних навичок розв'язання ситуацій, набутих студентами в процесі вивчення дисципліни; оцінювання ступеню активності студентів та якості їх виступів та коментарів при проведенні дискусій на семінарських заняттях [1].

Найбільш розповсюдженою формою поточного контролю знань за умовами традиційної системи оцінювання була оцінка ступеню активності та якості виступів студентів на семінарських заняттях. При цьому оцінку на поточному занятті мали змогу отримати не всі присутні, адже фізично не можливо надати «слово» кожному; тобто деякі студенти отримували свої оцінки, а інші готувались до наступного практичного заняття та очікували, що викладач викличе саме їх на дискусію та оцінить їх знання. Така форма оцінювання не відповідає принципам кредитно-модульної системи, відповідно до яких кожен студент у рівних умовах має змогу отримати оцінку знань на кожному семінарському занятті. Та створює зайву емоційну й психологічну напругу студентів від невизначеності майбутньої оцінки. Регулярний контроль з активним використанням стандартизованих тестів повинен стати інструментом моніторингу навчальних досягнень. Тестова форма контролю є ефективною, оскільки дозволяє проводити частий тотальний контроль на відміну від класичного усного опитування [2].

Іншою проблемою поточного навчання є відсутність єдиного принципу розподілення балів за відвідування та активність на лекційних і практичних заняттях. Деякі викладачі зовсім не виділяють балів за присутність та роботу на лекціях, а компенсують їх за рахунок семінарських годин. Об'єктивною проблемою, як зазначалось раніше, є також різниця у кількості навчальних годин між різними дисциплінами. Студент постійно повинен усвідомлювати, що, наприклад, максимальна кількість балів, яка може бути набрана на одному практичному занятті зі статистики складає 2,78 б., а з макроекономіки – 5,56 б., тому що зі статистики кількість практичних занять складає - 18 пар, а відповідно з іншою дисципліни – 9 пар.

Вирішення зазначених проблем полягає: у формуванні єдиних принципів та критеріїв організації системи поточного модульного контролю якості знань студентів; у впровадженні систематичних міжкафедральних семінарів по обговоренню даної проблематики; у залученні студентів до обговорення актуальних питань, що пов'язані з їх навчанням.

Література:

1. Горбовий А. Ю., Степанюк О. М. Інноваційна модель оцінювання знань студентів у кредитно-модульній системі. /<http://ea2011.com.ua/>
2. Разнатовська О.М. Кредитно-модульна система оцінки навчальної діяльності студентів на кафедрі фтизіатрії і пульмонології / Запорозький медичинський журнал, том 13, №1, 2011 г.